

Kun nyt Festus oli astunut maaherranvirkaan, meni hän kolmen päivän kuluttua Kesareasta ylös Jerusalemiin. Niin ylipapit ja juutalaisten ensimmäiset miehet ilmoittivat hänelle syyttävänsä Paavalia ja pyysivät häneltä ja anoivat sitä suosionosoitusta itsellensä, Paavalialle vastaan, että hän haettaisi hänet Jerusalemiin; sillä he valmistivat väijytystä tappaakseen hänet tiellä.

Mutta Festus vastasi, että Paavalialle pidettiin vartiota Kesareassa ja että hän itse aikoi piakkoin lähteä sinne. Ja hän lisäsi: "Tulkoot siis teidän johtomiehenne minun mukani sinne alas, ja jos siinä mieheessä on jotakin väärää, syyttäköt häntä". Ja viivyttyään heidän luonansa ainoastaan kahdeksan tai kymmenen päivää hän meni alas Kesareaan.

Seuraavana päivänä hän istui tuomarinistuimelle ja käski tuoda Paavalin eteensä. Ja kun hän oli saapunut, asettuivat ne juutalaiset, jotka olivat tulleet Jerusalemiin, hänen ympärilleen ja tekivät useita ja raskaita syytöksiä, joita he eivät kuitenkaan kyenneet näyttämään toteen; sillä Paavali torjui syytökset ja sanoi: "Minä en ole mitään rikkonut juutalaisten lakia enkä pyhäköä enkä keisaria vastaan".

Niin Festus, joka tavoitteli juutalaisten suosiota, vastasi Paavalille ja sanoi: "Tahdotko lähteä Jerusalemiin ja siellä vastata näihin syytöksiin minun edessäni?" Mutta Paavali sanoi: "Minä seison keisarin tuomioistuimen edessä, ja sen edessä minut tuomittakoon. Juutalaisia vastaan en ole mitään rikkonut, niin kuin sinäkin aivan hyvin tiedät. Vaan jos muuten olen rikkonut ja tehnyt jotakin, mikä ansaitsee kuoleman, en pyri pääsemään kuolemasta; mutta jos se, mistä nämä minua syyttävät, on perätöntä, niin ei kukaan voi luovuttaa minua heille. Minä vetoan keisariin."

Silloin Festus, neuvoteltuun neuvostokuntaan kanssa, vastasi: "Keisariin sinä olet vedonnut, niinpä mene keisarin eteen".

Muutamien päivien kuluttua kuningas Agrippa ja Bernike saapuivat Kesareaan tervehtimään Festusta. Ja kun he viipyivät siellä useampia päiviä, kertoi

Festus Paavalin asian kuninkaalle ja sanoi: "Täällä on eräs mies, jonka Feeliks on jättänyt vankeuteen; käydessäni Jerusalemissa juutalaisten ylipapit ja vanhimmat ilmoittivat syyttävänsä häntä ja pyysivät, että hänet tuomittaisiin. Mutta minä vastasin heille: 'Ei ole roomalaisten tapa antaa ketään alttiiksi, ennen kuin syytetty on asetettu vastakkain syyttäjänsä kanssa ja on saanut puolustautua syytöstä vastaan'. Kun he olivat kokoontuneet tänne, niin minä viivyttelin seuraavana päivänä istuin tuomarinistuimelle ja käskin tuoda miehen eteeni. Mutta kun hänen syyttäjänsä seisivat hänen ympärillään, eivät he syyttäneet häntä mistään sellaisesta rikoksesta, kuin minä olin odottanut, vaan heillä oli häntä vastaan riittävä joistakin heidän uskonasioistaan ja jostakin Jeesuksesta, joka oli kuollut, mutta jonka Paavali väitti elävän. Ja kun olin epä tietoinen, miten tällainen asia oli tutkittava, kysyin, tahtoiko hän mennä Jerusalemiin ja siellä vastata näihin syytöksiin. Mutta kun Paavali vetosi ja vaati, että hänet oli säilytettävä majastein tutkittavaksi, käskin minä vartioida häntä, kunnes lähetän hänet keisarin eteen."

Niin Agrippa sanoi Festukselle: "Minäkin tahtoisin kuulla sitä miestä". Tämä sanoi: "Huomenna saat kuulla häntä". Seuraavana päivänä Agrippa ja Bernike tulivat suurella komeudella ja menivät oikeussaliin päällikköjen ja kaupungin ylhäisten miesten kanssa; ja Paavali tuotiin Festuksen käskystä sinne.

Ja Festus sanoi: "Kuningas Agrippa ja kaikki muut, jotka meidän kanssamme olette läsnä, tässä näette sen miehen, jonka tähden koko juutalaisten joukko sekä Jerusalemissa että täällä on ahdistanut minua huutaen, ettei hänen pidä enää saaman elää. Minä kuitenkin huomasin, ettei hän ole tehnyt mitään, mikä ansaitsisi kuoleman; mutta kun hän itse vetosi majasteettiin,

niin minä päätin lähettää hänet sinne. Mitään varmaa minulla ei kuitenkaan ole, mitä hänestä herralleni kirjoittaisin. Sen vuoksi tuotin hänet teidän eteenne ja varsinkin sinun eteesi, kuningas Agrippa, että minulla tutkinnon tapahduttua olisi, mitä kirjoittaa. Sillä mielettömältä näyttää minusta lähettää vanki, antamatta samalla tietää häntä vastaan tehtyjä syytöksiä."

"Mielettömältä näyttää" - ovat osuvat sanat lukemamme luvun loppuosassa. Miten voikaan ihmisen viha kohota tällaisiin mittasuhteisiin pelkästään uskontoon liittyvissä seikoissa! Kysymys on ainoastaan yhden miehen ylösnousemuksesta. Kaikki muu käy, mutta tämä oppi Jeesuksesta Kristuksesta saa paholaisen tuhtumaan. Kuinka usein juuri uskonnolliset johtajat itse nousevat vastustamaan evankeliumia! Luulisi, että vastustus nousisi jumalattomien taholta, mutta ei, vastustajat löytyvät miltei poikkeuksetta omista joukoista!

Katsellessani nykyajan kristillisiä toimia, emme juurikaan ole muuttuneet tai oppineet edes Raamatun kertomusten perusteella, mitä tai ketä meidän tulisi seurata. Miltei poikkeuksetta aina, kun jossain tapahtuu Pyhän Hengen vuodatusta ja toimintaa, lähtevät liikkeelle nurisijat ja epäuskoiset "puoskarit." He pyrkivät kyseenalaistamaan tapahtuneen ja etsivät, jos löytäisivät yhdenkin virheen tai inhimillisyydestä johtuvan seikan, jolla he saavat syyn kumota koko tapahtuman! Saatamme kuulla heidän mahtipontisia sanoja: "ei ole raitista" tai toinen saattaa väittää koko tapahtumaa "sielulliseksi hurmioksi." – Yhtä asiaa he eivät kuitenkaan näe, eivätkä nähneet juutalaiset Raamatunkaan päivinä, nimittäin sitä, että **he itse jäävät paitsi Jumalan suuresta siunauksesta.**

Jeesus puhui lastenkaltaisuudesta, kuinka vain sillä mielellä on Hänelle otollinen. – Antaessamme lapselle lahjan, ei hän todennäköisesti ala moittimaan käärepaperia tai jätä ottamatta lahjaa vastaan siksi, että se on ostettu eri kaupasta tai tilattu esimerkiksi postimyynnistä. Pieni lapsi halajaa päästä käsiksi pakettiin ja sen sisältöön, ja voi sitä riemua ja vilpittöä iloa hänen saadessa mieluisan lahjan! – Kuinka paljoja enemmän meidän tulisi iloita ian-

kaikkisesta elämästä ja siitä, että nimemme ovat kirjoitetut elämänkirjaan! Voi, miten suuren lahjan Jumala onkaan antanut meille Pojassaan Jeesuksessa Kristuksessa!

Paavali joutui siis kärsimään vainoa juutalaisten taholta ja joutui olemaan vangittuna. Maaherra Festus otti asian esille kuninkaan edessä sanoen; *"heillä oli häntä vastaan riitaa joistakin heidän uskonasioistaan ja jostakin Jeesuksesta, joka oli kuollut, mutta jonka Paavali väitti elävän."* - Mahtoi siinä kuningastakin hieman kummututtaa Paavalia kohtaan nostetut syytökset. Eihän niissä todellakaan ollut järjen hiventä, tai mitään, josta pitäisi rangaista. Juutalaisten opittu tapa ajatella oli niin syvästi *oikeaoppista*, etteivät he yksinkertaisesti kyenneet kyseenalaistamaan ajatustaan tai käsityksiään.

Aivan samoin tänään voimme nähdä lapsikasteen juurtuneen kansamme mieliin niin syvästi, ettei siitä voi luopua - sen valheellisuuden ja pakanallisuuden alkuperästä huolimatta. Kuinka mo-net kiivaat väittelyt käydäänkin juuri näistä opillisista asioista, kun paholainen on saanut ujuttaa juonensa ja omat *saastaiset "riittinsä"* kristilliseen evankeliumiin. Sanan mukaan Kristuksella ja paholaisella ei ole mitään yhteistä (2.Kor.6:14-15) ja kuitenkin nämä muutomenot ja rituaalit, jotka alun perin ovat *saatananpalvonnasta*, on sekoitettu kristillisyyteen. Nämä kompromissit ja hairahdukset kadottavat miljoonia ihmisiä kadotukseen. (Lue lisää aiheesta: <http://pasitherock.blogspot.fi/2013/11/>)

Ihmismielen palvonta ja omat ylpeät mieltymykset saavat aikaan tällaista hillitöntä vihaa, mitä Paavali sai osakseen. Puuttui avointa mieltä ja tapaa tarkastella asiaa, miten tapahtuneet voisivat liittyä Jumalan suunnitelmiin, jotka olivat kyllä ennustetut Raamatussa profeettojen kautta. Vaikka se oli heidän edessään nähtävillä, jokin oli sokaissut heidät niin, että he itse jäivät pelastuksesta osattomiksi. Tänään meidän on syytä miettiä avoimesti Jumalan edessä, mikä on Hänen tahdonsa näillä alueilla. Mikäli mielimme päästä kerran perille taivaaseen, meidän on syytä kunnioittaa sen Kuningasta ja sen valtakunnan säädöksiä! Hänhän on armossaan ja suuressa rakkaudessaan antanut meillä täyden pääsyn Hänen valtakuntaansa - Jeesuksen Kristuksen kautta.

"Eikä ole pelastusta kenessäkään toisessa. Taivaan alla ei ihmisille ole annettu muuta nimeä, jossa meidän on tultava pelastetuiksi."

Apt.4:12[*JKR]

